

Wersja angielska:

Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Ernst Pöppel (born April 29, 1940, in Schwessin, Pomerania – now Poland) is a distinguished German neuropsychologist, cognitive psychologist, and time researcher whose interdisciplinary work spans psychology, neurophysiology, philosophy, art, and aesthetics.

After graduating from Kepler-Gymnasium in Freiburg and completing military service in the German Navy, he studied psychology and biology at the universities of Freiburg, Munich, and Innsbruck. He earned his Ph.D. in psychology in 1968 at Innsbruck, followed by habilitations in sensory physiology (1974, Ludwig-Maximilians-Universität München) and psychology (1976, Innsbruck).

His academic career includes positions at prestigious institutions such as the Max-Planck-Institut für Psychiatrie, the Massachusetts Institute of Technology (MIT), and Ludwig-Maximilians-Universität München, where he directed the Institut für Medizinische Psychologie for over 30 years. He co-founded and led interdisciplinary research centers including the Human Science Center, Generation Research Program, and the Parmenides Center for the Study of Thinking.

Prof. Pöppel has authored hundreds of scientific papers and numerous books, including the On Thinking series (Springer), and delivered more than a thousand public lectures. His research focuses on visual perception, neuropsychology, chronobiology, neuroaesthetics, and cognitive theory. A central concept in his work is the “subjective present” – a temporal window of approximately three seconds in which humans experience reality.

As a pioneer in the study of “blindsight,” he contributed significantly to understanding brain plasticity and recovery after injury. He also developed methods for monitoring anesthesia depth and hierarchical models of time perception.

Since the 1970s, Pöppel has actively promoted dialogue between science and art, organizing interdisciplinary events and publishing on neuroaesthetics. He believes that scientific experimentation can be a form of art and that artists often act as researchers of reality.

He has served on numerous prestigious scientific and advisory boards, including the Europäische Akademie der Wissenschaften und Künste, the Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina, and Academia Europaea, and was Editor-in-Chief of PsyCh Journal from 2016 to 2023.

An important aspect of Ernst Pöppel’s work has been his collaboration with Polish scientific institutions. The most notable connection is with the Nencki Institute of Experimental Biology of the Polish Academy of Sciences in Warsaw, where he participated in projects and seminars on brain plasticity, biological rhythms, and mechanisms of time perception. He also worked with units of the Polish Academy of Sciences and universities in Warsaw and Wrocław, promoting interdisciplinary research on cognition, aesthetics, and intercultural communication. His engagement in Poland includes science popularization through books, guest lectures, and conferences, significantly enriching Polish-German cooperation in neuroscience and the humanities.

Prof. Pöppel has received many honors, including honorary doctorates (UNED in Madrid, Russian State University for the Humanities), the Peutinger Collegium Medal, the Bayerische Verfassungsmedaille, and the J.E. Purkinje Medal.

As a mentor, he has supervised numerous doctoral and habilitation theses, shaping generations of scientists who now hold prominent academic positions worldwide.

Beyond his scientific achievements, Pöppel is a strong advocate for science communication and public engagement. He has delivered keynote lectures at international conferences and cultural forums, emphasizing the societal relevance of cognitive research. His work on poetic rhythm and temporal structures in language has inspired collaborations with poets and musicians, illustrating how neuroscience can illuminate artistic creativity.

In recent years, he has focused on fostering global scientific dialogue, particularly between Europe and Asia. Through Sino-German workshops and advisory roles in institutions in China and Japan, he promotes intercultural understanding of cognition and aesthetics. His vision of science as a universal language continues to influence educational programs and interdisciplinary research worldwide, making him one of the most influential and versatile researchers in contemporary psychology and neuroscience.

Wersja polska:

Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Ernst Pöppel (ur. 29 kwietnia 1940 r. w Schwessin, Pomorze – obecnie Polska) to wybitny niemiecki neuropsycholog, psycholog poznawczy i badacz czasu, którego interdyscyplinarna działalność obejmuje psychologię, neurofizjologię, filozofię, sztukę i estetykę.

Po ukończeniu Kepler-Gymnasium we Freiburgu i odbyciu służby wojskowej w niemieckiej marynarce studiował psychologię i biologię na uniwersytetach we Freiburgu, Monachium i Innsbrucku. W 1968 roku uzyskał doktorat z psychologii w Innsbrucku, a następnie habilitację w zakresie fizjologii sensorycznej (1974, Ludwig-Maximilians-Universität München) oraz psychologii (1976, Innsbruck).

Jego kariera naukowa obejmuje pracę w prestiżowych instytucjach, m.in. Max-Planck-Institut für Psychiatrie, Massachusetts Institute of Technology (MIT) oraz Ludwig-Maximilians-Universität München, gdzie przez ponad 30 lat kierował Institut für Medizinische Psychologie. Współtworzył i prowadził interdyscyplinarne centra badawcze, takie jak Human Science Center, Generation Research Program czy Parmenides Center for the Study of Thinking.

Prof. Pöppel jest autorem setek publikacji naukowych i licznych książek, w tym serii *On Thinking* (Springer), oraz wygłosił ponad tysiąc wykładów publicznych. Jego badania koncentrują się na percepcji wzrokowej, neuropsychologii, chronobiologii, neuroestetyce i teorii poznania. Szczególne miejsce w jego dorobku zajmuje koncepcja „subiektywnej teraźniejszości” – trwającego około trzech sekund okna czasowego, w którym człowiek doświadcza rzeczywistości.

Jako pionier badań nad „ślepowidzeniem” (*blindsight*) wniósł istotny wkład w zrozumienie plastyczności mózgu i procesów regeneracji po urazach. Opracował także metody monitorowania głębokości znieczulenia oraz modele hierarchicznej percepcji czasu.

Od lat 70. aktywnie promuje dialog między nauką a sztuką, organizując wydarzenia interdyscyplinarne i publikując prace z zakresu neuroestetyki. Uważa, że eksperyment naukowy może być formą sztuki, a artyści często pełnią rolę badaczy rzeczywistości.

Prof. Pöppel był członkiem wielu prestiżowych gremiów naukowych i doradczych, m.in. Europäische Akademie der Wissenschaften und Künste, Deutsche Akademie der Naturforscher

Leopoldina, Academia Europaea, a w latach 2016–2023 pełnił funkcję redaktora naczelnego międzynarodowego czasopisma PsyCh Journal.

Istotnym obszarem jego działalności była współpraca z polskimi instytucjami naukowymi. Najważniejsze powiązania dotyczą Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN w Warszawie, gdzie uczestniczył w projektach i seminariach poświęconych plastyczności mózgu, rytmom biologicznym oraz mechanizmom percepcji czasu. Współpracował również z jednostkami Polskiej Akademii Nauk oraz uniwersytetami w Warszawie i Wrocławiu, promując interdyscyplinarne badania nad poznaniem, estetyką i komunikacją międzykulturową. Jego obecność w polskim środowisku naukowym obejmuje także popularyzację wiedzy – publikacje książkowe, wykłady gościnne i udział w konferencjach, co znacząco wzbogaciło polsko-niemiecką współpracę w obszarze neuronauk i humanistyki.

Za swoje osiągnięcia otrzymał liczne wyróżnienia, w tym doktoraty honoris causa (UNED w Madrycie, Rosyjski Państwowy Uniwersytet Humanistyczny), Medal Peutinger Collegium, Bayerische Verfassungsmedaille oraz Medal J.E. Purkinjego.

Jako mentor nadzorował wiele prac doktorskich i habilitacji, kształcąc pokolenia naukowców, którzy dziś zajmują wysokie stanowiska akademickie na całym świecie.

Poza osiągnięciami naukowymi prof. Pöppel jest orędownikiem popularyzacji wiedzy i komunikacji naukowej. Wygłaszał wykłady na międzynarodowych konferencjach i forach kulturowych, podkreślając znaczenie badań nad poznaniem. Jego prace nad rytmem poetyckim i strukturami czasowymi w języku zainspirowały współpracę z poetami i muzykami, pokazując, jak neuronauka może rzucić światło na twórczość artystyczną.

W ostatnich latach koncentruje się na wspieraniu globalnego dialogu naukowego, szczególnie między Europą a Azją. Dzięki warsztatom chińsko-niemieckim i funkcjom doradczym w instytucjach w Chinach i Japonii promuje międzykulturowe zrozumienie procesów poznawczych i estetyki. Jego wizja nauki jako uniwersalnego języka wciąż wpływa na programy edukacyjne i badania interdyscyplinarne na całym świecie czyniąc Go jednym z najbardziej wpływowych i wszechstronnych badaczy współczesnej psychologii i neurobiologii.